

Cảm tấm hậu-tình.—Sau khi nghe lời bản-báo chủ-nhiệm làm chứng về sự ích-lợi của Thánh-Kinh Báo đối với linh-hồn mọi người, ban Trị-sự Hội-Thánh Đa-lát cổ-động anh em tin-đồ dâng 2\$00 cho Thánh-Kinh Báo. Ban Phan-xuân-Thiện thay mặt ban nhi-đồng ở Đa-lát cũng quyền giúp Thánh-Kinh Báo 1\$00 của anh em sau này: Các bạn Võ-dinh-Năm 0\$20, Lê-văn-Nhung 0\$10, Trương-Thất 0\$10, Trương 0\$10, Lê-Khái 0\$10, Nguyễn-Đành 0\$10, Bùi-hữu-Do 0\$10, Phan-x-Thiện 0\$20.

Bản-báo lại vừa nhận được 1\$20 của ông Lê-tân-Tĩnh ở Thủ-dầu-một, 0\$80 của ông Võ-văn-Lộc ở Kampot, và 2\$00 của ông Phạm-dinh-Cường ở Sài-gòn gởi giúp. Ông Cường có ngỏ lời tạ ơn Chúa vì Ngài đã chữa cho ông lành bệnh ho đã trót 15 tháng trường. Ông Mục-sư Nguyễn-văn-Thọ ở An-hóa cổ-động được hai mươi tám anh em mua báo đồng niên, cũng tặng lại bản-báo một số biểu.

Chúng tôi xin thành-thực cảm ơn các bạn yêu-qui, và cầu Chúa đở phước dư-dật trên các bạn.—T. K. B.

NAM-KỶ

Tuần-hoàn Truyền-đạo Ban miệt-tiền-giang.—Ban này thành-lập đã lâu, hơn dịp có nhiều anh chị xa gần muốn rõ tin-tức, xin làm chứng ra đây để anh chị cùng ngợi-khen Chúa.

Mục-dịch.—Từng hồi từng lúc tổ-chức những kỳ nhóm đặc-biệt để chia nhau vào từng nhà tổ ơn cứu-rỗi cho người ngoại, và gieo-rắc tư-trởng truyền-đạo cho mỗi anh em tin-đồ.

12 Hội nhập Ban.—Mỹ-tho, Tân-an, Gò-công, Tân-thạch, Quới-sơn, An-hóa, Bình-đại, Bến-tre, Sóc-sài, Thom, Ba-tri, Trà-vinh. Từ 10 Novembre 1936 đến nay nhóm được 14 kỳ. Mỗi kỳ để một đêm cầu-nguyện, hai đêm giảng cho người ngoại, hai ngày đi làm chứng.

Cách Ban đi.—Quý ông Truyền-đạo và tin-đồ hiệp lại, có khi từ 20 tới 30 người, đi bằng xe máy chạy quanh châu-thành

một vòng, rồi chia nhau từng đôi, một ông Truyền-đạo và một tin-đồ vào từng nhà trò-chuyện và phát sách. Bất luận nhà sang hèn, có đạo nào, cũng không bỏ qua. Mỗi kỳ ghé được chừng 200 nhà, 400 người nghe. Phát từ 5\$ đến 12\$ sách.

Đều hữu-ích của Ban.—(1) Làm cho người ngoại chú-ý đến Tin-Lành của Chúa, phân-biệt với các tôn-giáo khác. Nhiều người thuở giờ rất hững-hờ hoặc đố-ky với đạo Chúa, nay đem lòng hoan-nginh, nhận sách, nghe giảng. Có một số người nhờ Ban mà trở lại cùng Chúa, và nhiều người hứa sẽ nghiên-cứu thêm và đến cùng Chúa về sau. (2) Giúp tin-đồ thêm nóng-nảy đi làm chứng cứu người, và từng-trải thêm sự nhin-nhục dẫn người về cùng Chúa. (3) Các ông Truyền-đạo cũng được thêm tinh-thần liên-lạc và học chung nhau nhiều điều mới-mẻ giúp ích chức-vụ.

Nguyện-vọng của Ban.—Vi thi-giờ và sức-lực chúng tôi hữu-hạn, chắc không thể đi thường được, nên chúng tôi cầu-xin Chúa dùng các tiểu-ban kế-tiếp đem ơn Chúa ra xa hơn và gặt-hái những bông-trái đã gieo ra từ lâu. Dầu vậy, chắc chưa đủ, vì các tiểu-ban cũng không thể đi cùng khắp, như là các nơi chưa có tin-đồ ở rất xa Hội-Thánh. Nên chúng tôi cố cầu-xin Chúa cho một BAN TRUYỀN-ĐẠO ĐI BẰNG XE HƠI, có nhiều người chuyên đi từ chỗ này đến chỗ kia làm chứng về Chúa, thì chắc chúng ta có thể làm xong mạng-linh Chúa đã phán rằng: «Hãy đi khắp thế-gian, giảng Tin-Lành cho mọi người» (Mác 16: 15). Và như vậy, lời Chúa phán ở Ma-thi-ơ 24: 14 sẽ mau ứng-nghiệm.

Hiện nay chúng tôi được biết có nhiều vị Mục-sư, Truyền-đạo và tin-đồ sẵn lòng dâng mình đặc-biệt để nhập vào Ban đó, nhưng chỉ trông-đợi Chúa mở đường cho mà thôi. Xin các anh chị yêu-thương Chúa ở các Hội-Thánh lấy đức-tin hiệp chung với chúng tôi mà cầu-nguyện Chúa,

chắc Ngài sẽ nhậm lời, bởi vì «há có đấng chi Đức Chúa Trời không làm được chăng?» (Sáng 18: 14).—*Thay mặt Ban: Phan-văn-Hiệu.*

T. B.—Ai có ý kiến gì hoặc tỏ ý tán thành về việc lập Ban Truyền-đạo đi bằng xe hơi này, xin viết thư tỏ cho ông Chủ-nhiệm Nam-hạt biết.

Muôn đội ơn lòng.—Tôi vừa nhận được 3\$00 của bà D. I. Jeffery giúp công-quỹ Đông-Pháp Truyền-đạo Ban, và 15\$00 của một vị tín-đồ ẩn-danh mua cây viết máy của ông Nguyễn-xuân-Hảo dâng cho Ban. Thay mặt Tổng-ban, tôi xin cảm ơn con-cái Chúa có lòng chung lo công-việc Ngài.

Ban mới thành-lập, cần-dùng tiền dặng lo công-việc cả-thê trong ba kỳ. Quý ông bà nào hảo-lâm, bất luận ít nhiều, xin gởi cho Tư-hóa của Tổng-ban. Cũng xin quý ông Đại-trưởng-ban các Hội-Thánh nhờ gởi số tiền mỗi ba tháng đ ừ n g tr ể.

Cám ơn.—*Huỳnh-kim-Điểu, Tư-hóa Tổng-ban, Hội Tin-Lành, Trà-vinh, Nam-kỳ.*

Xin cầu-nguyện.—Xin quý anh chi khắp Đông-Pháp biệt riêng mỗi tối thứ sáu cầu-nguyện đặc-biệt về việc rao-giảng Tin-Lành cho người ngoại. Xin Chúa đại-dụng các Ban Truyền-đạo dắt-đem nhiều người trở về cùng Chúa.—*Phan-văn-Hiệu.*

Cai-đầu.—Cám ơn Đức Chúa Trời, tôi có đau nặng lắm, không thể đến Hội-đồng ở Vinh-long cho Bác-sĩ Tổng cầu-nguyện được. Song tôi nhờ anh em xin cầu-nguyện, thì Chúa ban ơn chữa bệnh tôi ngay. Vậy, tôi có mấy lời đơn-thành tỏ ra trên Thành-Kinh Báo để cảm ơn Chúa. A-lê-lu-gia!—*Nguyễn-thị-Trương.*

Sài-gòn.—Ông Phạm-khắc-Minh và cả

nhà đều yêu-mến Chúa, hai năm nay ông rất sốt-sắng lo công-việc Chúa tại Hội-Thánh Sài-gòn. Vốn sanh-trưởng tại Tourane, ông đã từng giúp việc nhà-nước trong ty giáo-huấn. Sau ông vào Sài-gòn lập trường tư-thục, dạy từ lớp đồng-ấu đến lớp trung-đẳng, lấy hiệu là «*Institution Phạm-khắc-Minh.*» Trường này gồm 6 căn phố lầu từ số 70 đến 80, nơi đại-lộ *Kitchener*. Có nhiều giáo-sư chuyên-môn trước kia đã từng dạy trong ty giáo-huấn. Nơi ăn nghỉ hiệp vệ-sinh và khoáng-khoát.

Nay ông ngõ ý sẵn lòng tiếp-nhận những con-cháu của qui thuộc-viên trong Hội Tin-Lành Đông-Pháp, theo một giả đặc-

biệt để tỏ lòng liên-lạc và giúp ích cho nhau. Ông cũng hứa rằng, nhờ Chúa, khi số chi-thu được bình-phân, thì sẽ vui lòng tiếp-nhận hết thầy các con của các ông Mục-sư và Truyền-đạo Việt-Nam mà không định tiền học-phi.

Ông cũng định sẽ mời

Mục-sư đến dạy đạo và dạy hát cho học-sanh buổi chiều thứ năm, lại tìm người dạy khoa âm-nhạc và dạy thêu-may nữa.

Hễ học-sanh nào là tín-đồ, thì mỗi sáng Chúa-nhật, ông sẽ cho xe hơi nhà đưa đến nhà giảng để thờ-phượng Chúa và rước về.

Mong rằng trong vòng liệt-qui giáo-hữu, ai có sáng-kiến gì về phương-châm traug-iỏi tri-thức và đạo-đức cho con em của tín-đồ, xin vui lòng bày-tỏ, hầu cùng nhau chung lo gây-dựng cho đàn hậu-tấn. Xin thành-thực cảm ơn trước.—*Mục-sư Lê-đình-Tươi.*

TRUNG-KỲ

Bồng-sơn.—Tháng Avril năm 1936 Chúa có đưa vợ chồng tôi đến Bồng-sơn để lập Hội-Thánh, song lúc ấy có sự trở-ngại vì Mẫu-Hội thiếu-thốn về tài-chánh

Một căn nhà sàn theo lối Rhadé, ở Ban-mê-thuot, vừa làm nhà giảng, vừa là nhà ông Truyền-đạo và nơi chứa khách.

và gia-quyển tôi cũng bị đau-yếu. Trải qua một thời-gian khá lâu ở đó vẫn bị ngăn-trở. Nhưng Chúa không bỏ qua những linh-hồn tội-nhơn ở đó. Nên năm nay Chúa dẫn-dắt vợ chồng tôi trở lại đây để đánh thức những linh-hồn đồng-bào còn đang sống say chết ngủ trong bóng tối, ngõ hầu họ được lên con đường cứu-rỗi. Xin quý ông bà trong các Hội-Thánh cầu-nguyện cho công-việc Chúa ở nơi Bồng-son này được tấn-bộ, và, trong cơn hố-đạo này có nhiều tội-nhơn ăn-năn, tin theo Chúa; cũng xin cầu-nguyện cho vợ chồng tôi được đầy-dẫy Đức Thánh-Linh để hầu việc Chúa cho được tấn-tới hơn, tôi xin thành-thật cảm ơn trước. — *Truyền-đạo Nguyễn-hữu-Thỉnh.*

Lạc-thành và Bàn-lãnh. — Từ khi Hội Lạc-thành mở lại đến nay, công-việc bề-bộn: nào mua vườn đất, nào lập giảng-đường, nào làm tư-thất, kể đến Đại-Hội-dồng. Ông Tư-hóa Mã-Nhạc sẵn lòng xuất cho Hội mượn 400\$00 để chi-tiêu các khoản to-tát ấy. Ông lại quyên-trợ mọi việc, và vẫn trung-tin dâng tiền hằng tháng. Chúng tôi có họp ban Trị-sự để xét cho biết rõ số nợ ấy và cách trả lại ông. Ban Trị-sự bàn-tinh hồi lâu, mà chưa biết phải giải-quyết cách nào. Bấy giờ ông Mã-Nhạc nói: «Thôi! Xin các ông đừng nhắc nữa mà phiền, vì Chúa chẳng nợ tôi. Tôi rất cần-kiệm, không khi nào dám phí một đồng xu; song làm việc Chúa dầu tốn bao nhiêu cũng thỏa lòng, vì của Chúa cho mà dâng lại cho Ngài thì có sao đâu! Xin thôi, đừng kể là nợ nữa.» Quý-hóa thay tấm lòng yêu-mến Chúa!

Sau khi quyên tiền để mở Hội Bàn-lãnh thì được trên 700\$00. Chúng tôi cũng trù-tính cách làm cho vừa đủ số tiền ấy, song lúc khởi-công thì bỗng chúc các vật-liệu tăng giá, nên thiếu hơn ba trăm. Máy thay! Có một nhà từ-thiện giúp 133\$00, ông Võ-Liễn tức Hiền cho mượn 100\$00, ông Đệ cho mượn 50\$00, ông Nghiêm 50\$00. Tôi có hỏi các chức-viên trong ban Trị-sự Hội Bàn-lãnh về cách trả 200\$00 nợ. Các ông này nói: «Hội là chúng tôi, chúng tôi là Hội, chớ còn ai? Thôi, xin ông đừng lo, để một ngày kia Chúa sẽ trả cho chúng tôi.» Thế là hai món nợ lớn đã xóa khỏi trí nhớ tôi và hai Hội-Thánh. Cảm ơn Chúa, các con-cái

Ngài biết dùng của để hầu việc Ngài. Tấm gương hi-sinh ấy đáng cho chúng ta soi chung. — *Mục-sư Duy-cách-Lâm.*

CAO-MIÊN

Kampot.—Chúng tôi có xin cầu-nguyện cho bà Hà-thị-Hoa vì sa-ngã nên đau bại rất nặng. Sau khi bà ăn-năn tội, chúng tôi nhơn danh Chúa xức dầu, đến nay bà đã lành hẳn, đi đứng như thường, chẳng tốn một xu thuốc. Điều này khiến cho danh Chúa được cả sáng giữa vòng người ngoại. A-lê-lu-gia!

Hội-Thánh Kampot tuy mới mở và ít tin-đồ, nhưng anh em rất tận-tâm dâng của dâng công cho Chúa. Lại cũng ước-ao có thể cất sớm một đền-thờ để xin tự-trị tự-lập. Nhờ quý ông bà nhớ cầu-nguyện. Đa-tạ! — *Bùi-tri-Hiền.*

TIN SAU-CÙNG

Cao-bằng.—Ngày 22 Mai, tôi đương ở Hà-nội nghe Bác-sĩ Tống giảng, thì nhà tôi ở Cao-bằng sanh một trai tại nhà thương. Sự sanh-đẻ khó-khăn, nhà tôi lại thiếu sức, nên nhơn-viên trong nhà thương nói rằng chỉ còn nhờ Đức Chúa Trời thôi. Quả như lời, Chúa cứu-giúp cho, nên mẹ và con được bình-an. Xin anh chị em cầu-nguyện Chúa cứ thêm sức cho vợ con tôi. Đa-tạ! — *Nguyễn-văn-Bằng.*

TRONG GIA-ĐÌNH

Ngủ yên trong Chúa

Em Trần-Sự, con ông Trần-hải-Thanh, tại Đa-lát.

Em Đỗ-hùng-Phong, con ông bà Đỗ-đức-Trí, tại Tourane (31-5-38).

Ông Vũ-văn-Dưỡng, học-sanh trường Kinh-Thánh, tại Hà-nội (30-4-38).

Em Lại-thị-Bình, con ông bà Lại-đức-Tuân, tại Cao-bằng (1-6-38).

Chúng tôi cầu Chúa yên-ủi các tang-quyển.

Cầu-nguyện

Cho ông Nguyễn-công-Tộ, bà Nguyễn-Nén và em Lê-quang-Tích đều ở Đa-lát, được Chúa chữa bệnh.